

De altfel munca oamenilor dela
grăduri e ordonată, ei nefiind cuprinși
la munci și corvezi istorice.

Animalele sunt bine întreținute și
ingrijite din toate punctele de vedere,
având o infirmerie specială și fiind
des vizitate de medicul primar al o-
rașului.

Toate acestea au fost realizate pe
timpul dela instalarea actualei comu-
nă interinare și s-au datorit în
primul rând d-lui **Pahonțu** care,
ca om cu vechi rutină socială, — fost
plutonier major în armată și șef de
secție de jandarmi, — a strălucit din
răspuneri ca să se realizeze de ur-
gjență aceste ideale reforme — care de
altfel au și fost îndeplinite.

Din lipsă de spațiu ne vom rezerva
dreptul a vorbi și în alte numere ale
„Glasului Prahovei” despre cele de-
batute de doctorul Rothmann pe seama
edililor comunali, căutând să le spu-
berăm în întregime.

D-l primar al orașului nostru se
poate mândri cu elemente de seamă
ca d. **Pahonțu**.

Felicităm deci pe actualul șef al
grădurilor comunale care merită toată
cinstea și lauda pentru imense ser-
vicii aduse orașului Ploști.

„Glasul Prahovei”.

Jean Rădulescu-Ploști

Un nume, care indică o personalitate
bine cunoscută și foarte mult lăudată de
oameni mai mare parte din locuitorii acestui
oraș, pe care, dănuși, a trebuit să-l pără-
sească, pentru a asculta chemarea
destinului său, — poate nu țara noastră care
părea de rău, ca pleacă dintr-un sat, —
dar sigur, pe el, ca într-o zi se va reîn-
toarce, bun, mai mare și mai în
măsură să dăce la izbândă planurile sale
de luptă pentru dreptate și adevăr.

Spirit pătrunzător și sobru, înestrat
cu o energie covârșitoare, temperamental
impetuos, Jean Rădulescu, a înțeles din
primul moment, rolul pe care
soarta i l-a hărăzit.

Din acel moment și-a consacrat în-
treaga activitate, a ănerii sale, unei
munci formidabile, dorind să se pro-
greaască cât mai bine și în toate direcțiile
care se potriveau idealului său, în vedea
realizării lui.

Sutele lui s-a format în micul atelier
de industrie mecanică al părinților săi,
unde Jean Rădulescu a început ca un
simplu lucrător și unde a simțit, trezi-
du-se în sufletul său și poate pentru in-
tăia dată în viața sa, făcările nobilului
său ideal.

Deși tânăr, totuși lăsat prea inteligent
pentru ca să se înțeleagă că rămânerea lui
în micul atelier al tatălui său, îl va în-
grădi orizonturile pe care imaginația lui
fecundă și dorințele sale frumoase, îl
făceau să se întindă în alte părți.
Jean Rădulescu, — întocmai ca oamenii
de geniu care știu să frângă orice ob-
stacol ce se interpune în drumul lor, —
s-a așezat într-o zi de ultimă toamnă a unui
vagon de marfă și a plecat în Germania,
unde a ajuns după multe greutăți și
peripeții, pe care numai voința și energia
lui neamănuie le-au putut învinge.

A stat câțiva ani în Germania, în orașul
Düsseldorf, locuind în apropierea lui Heine,
pe care îl admiră foarte mult și a cărei
dilectie, în versurile sale celebre.

Aci a învățat limba germană și și-a
dăpat sufletul la izvoarele literaturii filo-
sofice și științifice germane.

După acest timp a plecat mai departe.
A vizitat Berlinul, Leipzigul, Dresda și
multe alte orașe unde s-a perfecționat
atât în arta mecanică practice cât și în
științele teoretice.

Când a izbucnit războiul nostru s-a
reîntors în țară spre a lupta pentru des-
robirea ogorurilor strămoșice de sub jugul
opresorilor.

Când pacea a fost încheiată prin trium-
ful țării noastre, și Jean Rădulescu, a
părăsit transele de luptă, a intrat în
atelierul am de lucru, pentru a întări
industria și economia României Mari.

Dar munca și năzuiele lui Jean Ră-
dulescu, nu s-au oprit până aci.

Luptătorul Jean Rădulescu de ieri, s-a
transformat în cetățeanul Jean Rădulescu
de azi.

Și datorită unei cetățeni este și în-

teleagă și rolul politic pe care îl are în

țara sa.

Jean Rădulescu este unul din cetățenii

care își înțeleg așezatul rol.

În ce constă rolul acesta și cum în-
țeleg Jean Rădulescu să și-l îndeplinească,
vom arăta cu alte prieli.

H. S.

Un răspuns la o provocare

Ituzam pe Domnul Aurel
Vintilescu directorul Jurnalului
Roma și maestrul jurnalist
de Știință și uși de biserică și
nici de cum, cum afirmă D-sa
că este un mare cărtărit și
un distins literat: să se răs-
punde la câte va întrebă,
scutite și lămurite.

Recunoaște D-sa Domnului Di-
rector că pe acel care l' bla-
mează în numărul 12 și 13 l'a
dat la vremuri grele, ospitali-
tate și nu l'a lăsat să cadă în
ghiarele nemorocilor?

II. Recunoaște D-sa când din
hainele noi nonte a fost îmbră-
cat în mai multe rânduri?

III. Stie D-sa că pe ziua de
cor, la ora 6 seara i s'a dat
bani de tren spre a se duce
la cursurile ce le are în Bucu-
resti?

IV. Recunoaște D-sa căn pro-
prietarul D-sale a vrut să i
asvârle boarflele afară în
stradă și pe care o știe și D-nu
secretar al Liceului Sf. Sava
când Domnul Director al zi-
arului „Roma” a fost chemat
de urgență la Telefon și de
cine a fost D-sa „salvat”?

V. Recunoaște D-sa că a fost
culcat de mai multe ori în
casa aceluia pe care azi îl bla-
mează?

VI. Cine l'a oprit de mai
mult ori, găsindu-l și luându-l
spre a nu vagabonda?

VII. Recunoaște D-sa că datorește
ceva sume de bani?

VIII. Recunoaște D-sa că de
multe ori îi am dat bani im-
prumut spre a se cota gazeta?

IX. Recunoaște D-sa că am
pus cuvântul meu spre a avea
D-sa credit moral și material?

X. Recunoaște că după urma
ajutorului pe care i l'am fă-
cut am desagrămări? Cu D-nu
A. Nicolescu tipograf cărnia îi
datorez o sumă de bani.

XI. Recunoaște D-sa de cine
a fost scrisă gazeta D-sale?

XII. Recunoaște D-sa că îi
am mai la toate numerile Ro-
mei am dat materie, proze și
versuri? împreună cu amicului
meu Nicolescu, cărnia îi a spe-
culat energia intelectuală?

Ca încheiere imi fac o dato-
rie omenească, față de provo-
carea și sabia tăioasă că mi
asvârli-o cu regret fac aceste
destăluiri. Nici nu credeam
vreodată din partea mea, ca
un om ca D-nu Director al
Romiei care se pretinde că are
la bază cultura și știința atât
de înaintată și:

Fiind în strefănată

Se constată că ai adus ni-

micuri toate

și faci parte din Moș Lot

Veritabil Belzebut!!

Fițe-ar ziua blestemată

Când te vei închina vreodată

La mustrare să la cuget

Și la cuget și mustrare

Pentru a lumii îndreptare!

H. S.

Spulberarea unor calomnii

OPERA D-lui OBROCEA la Primăria Orașului Ploști

Opoziția locală de toate nuanțele
în frunte cu d. Nae G. Lăză-
rescu fostul președinte al comisiei
interinare, care se instalează prin
căminele și chiar pe străzile orașului
pe la colțuri, criticând cu spume la
gură... cel alt tot profesor, care
și îndeplinește rolul prin coloanele
unii ziar cărnia mai bine i s'ar zice
„Negura”.

Marfa acestor domni oferită ce-
tașonilor este de aceeași proastă ca-
litate: însușiri nedemne, mincinoși
patente, insulte de mahalagii ordi-
nari și acuzații de hoție... ca și cum
D-l Obrocea s'ar potrivea adoma
cu D-l Ștepelescu ori altă „capa-
citate” liberală fostă în fruntea co-
munii și care se aține și acum să
mai treacă pe acolo, pentru preocu-
sirea... personală!

Parcă cetățenii n'ar cunoaște o-
nestitatea și spiritul de jertfă cu care
administrează D-l Obrocea la comună.
— așa se poartă D-l profesor R.
insultând pe acest om de bine, a
cărui trecere pe la Primăria orașului
a însemnat o puternică propulsare
a intereselor generale, iar munca și
zelul său vor servi ca exemple pentru
toți urmașii doritori de progresul
acestui oraș! Nu, D-l mahalagiu R.
nu vrea să fim seama că are să
discute munca și cinstea D-lui Obro-
cea și că trebuie să fie drept și că
se poate de obiectiv. Domnul acesta,
de prin fundul Moldovei a apucat
tactica de a injura, de a cleveți și
de a acuza de pungașii pe ori cine
trece pe la Primărie, ca și cum ar
în vorba de care-cari sobolani din
partidul său, cari au ros destul bu-
getul orașului și au îngropat comu-
na în datorii, lăsând-o în mizerie și
prăpăd!

Într'un stil care trădează pe a-
ceastă „distinsă” fosilă, profesor de
l. română — se repetă în „Lumina”
săptămânal pe cestiunile de la co-
mună, ajungând să plietisească ci-
torii cu fraza-i anostă, seacă, steapă
fără nici o lăcărare de inteligentă, și
cu poata nesăcioasă de a colomna
și mândria pe actualul primar d.
Obrocea.

Toate acuzațiile aduse dintr'un
spirit strant și răutăcios, le spu-
berăm cu citre și acte, pe cari le-am
cules de la Primărie pentru a do-
vedii că de malonest este în apu-
cături sale măruntelul sobolan Cos-
tache Rigu.

Lucrări uriașe în opt luni.
Așezarea finanțelor și sporirea
resurselor bugetare.

D-l R. rănjeste cu răutatea în-
fă-care mândr al „Luminei” că situa-
ția financiară a comunei ar fi „in-
curcată” de D-l Obrocea, numindu-l
„incurcat lume” (ce spirit fin!) și
rău administrator.

Ei bine, o examinare a încasărilor
veniturilor speciale pe opt luni de când
e D-l Obrocea Primar, ne arată că
comuna a încasat în acest timp un
surplus de aproape două milioane
față de încasările din timpul D-lui
N. G. Lăzărescu pe perioada coper-
siondoare; cea-ce arată că până la
sfârșitul anului bugetar curent, aceste
venituri se vor ridica la 3 milio-
ne lei.

Cota fondului comunal care era de
1.458.552 lei, s'a ridicat grație D-lui
I. G. Obrocea cu 728.426 lei astăzi el
ea se (firoază astăzi la 2.186.978 lei.

Apoi, de la 1 Aprilie 1922 vor intra
în calcul veniturile comunei Ploști
și încasările ce vor rezulta de la
fabricile și industriile coprinse în noua
caza a orașului, în baza legii votată
prin stăruința D-lui Obrocea și ai pa-
lamentarilor prahoveni ai Partidului
Poporului în frunte cu D-l Mituș Du-
mitrescu, care în ciuda tuturor pone-
gritorilor de speța D-lui profesor
Rigu — a luptat cu cinste și abnegație
pentru binele orașului Ploști, dând
sprijin pentru înfăptuirea marilor o-
pere întreprinse și reclamate de pro-
gresul său.

Se va vedea că comuna Ploști va
avea o situație financiară strălucită,
în anul bugetar 1922, pe care mintea
strămtă a sobolanului Costache nu o
întrăzărește.

Lumina electrică și tramvaia.

În fine, veniturile comunale vor fi
mărite și cu o sumă de circa 34
milioane cari se vor realiza de la
lumina electrică a Societății noi, în
modul următor: Costul a 600 mi-
lilor, ore, scotăți după prețul actual
pe care societatea îl dă grătit pentru
lumina publică, — ceace revine la
peste 1.500.000 lei anual, plus drep-
tul regulat al Primăriei de la cele
24 milioane cu cât contribuie și de
la aportul său în natură a vechii
azini, cea ce însumează aproape 2
milioane.

Ei bine, această însumarează pen-
tru D-l R. proastă administrație și
de aceia gratifică pe D-l Obrocea cu
epitetul de „incurcat lume”!

Când sporești veniturile comunei
cu sume atât de importante și înze-
strezi orașul cu lumină și tramvai,
încheind contracte și constituind
societăți în condiții atât de favo-
rabile, are dreptate d. sobolan Rigu
să întineze o asemenea operă, pe
care „capacitate” partidului său
n'au săvârșit-o nici în 40 de ani.

Ne înclinăm înaintea acestui cri-
tic mititel dar rău și veninos, care
și el a trecut pe la comună, lăsând
urme de care vom vorbi mai la
vale!

Canalizarea orașului.

Grozav și costă pe sobolani că D-l
Obrocea a încheiat contract cu socie-
tatea „Edilitatea” pentru ca în Ma-
rtie viitor 1922 să înceapă lucră-
ri de canal în orașul Ploști, scă-
pându-ne în sfârșit de barbaria și
mizeria în care înolam, grație păr-
tășilor administrației sobolanești, în
mare parte.

Spunem, înnebunesc de furie, do-
mnii liberali fiind-că contractul ar fi
trebuia să rămână a fi încheiat de ei,
pentru... a realiza „gheșet”, după
cum se exprimă D-l R.

Se critică societatea „Edilitatea”
și modul de licitație, ca și cum so-
bolanul n'ar cunoaște legea contabili-
tății publice. Ori la acordarea acestei
lucrări, s'a procedat cum se procedea
la toate lucrările publice de în-
semnătate și specialitatea unor lu-
crări mari și de importanță cana-
lizării, care trebură să ducă sute de
ani, s'a dat societății „Edilitatea”
fiind singura în mdsură la noi în
țară să execute asemenea lucrări,
fiind condusă de cei mai capabili in-
gineri specialiști, profesori la școala
politehnică și oameni cu reputație de
cinstă și demnitate. De altfel această
societate are execuția canalului la
Craiova tot după planul lui Lindley
și alimentarea cu apă a Bucureștilor.

Referințele luate de D-l primar
OBROCEA asupra modului cum își
execută societatea lucrările cum și
anchetele făcute prin persoane de înal-
tă consideratie, au dus la convingere

umari această societate poate să-și a sarcina duceri la bun sfârșit a unei lucrări atât de mari.

Așa erau lucrurile, în mod exact cu contractul canalizării de la Obrocea și mândru de a fi realizat lucrarea aceasta, care va începe neapărat în Martie 1922, în ciuda D-lui R. care ar vrea să prelungească ad infinitum mizeria Ploestilor.

Imprumutul comunal

Furia cea mai mare a D-lor Rigu și Lazărescu provine însă din faptul că D-l Obrocea a făcut formele legale pentru contractarea unui imprumut comunal. Se revoltă căldășia împotriva acestui imprumut, fiindcă imprumuturile sunt de specialitate liberală.

Imprumutul însă nu se va contracta, dacă nu va fi nevoie, putându-se acoperi lucrările angajate în anul viitor cu noile resurse bugetare create.

Plata din Obor

Până și construirea pieței din obor na scăpat criticii căldășiei profesorilor Rigu-Lazărescu, deși această operă a fost înscrisă de toți primarii și chiar cei liberali, dar nu s'a executat până acum.

D-l Obrocea a executat-o în posibile față cu timpurile actuale, iar antropia concepției noastre Gh. Mateescu s'a achitat în modul cel mai demn de lucrarea ce i s'a încredințat.

Deși plata lucrării se face în termen de patru ani ca să nu se resimtă bugetul comunal, totuși D-l Rigu găsește că costul pieței ar fi enorm de scump și împovăraător pentru comenă!

Da, confirmăm și noi că lucrarea s'ar fi putut executa de administrația liberală înainte de război cu sume mai mici, însă comitii din fruntea comunei de atunci s'au preocupat de „ghosefuri” (vorba D-lui Rigu) iar nu de interesele cetățenilor.

Asigurăm însă pe d-nii cari plâng bugetul comunal, că noua piață va produce venituri atât de mari, în cât dela primul an să acopere totalitatea cheltuielilor făcute cu construcția ei.

Concluzie

Cetățenii pot să-și dea seama la ce se reduc criticile țărăno-căni R. din Lămina. În tovarăgia D-lui N. G. Lazărescu (asinius asinuum...) calomniază o operă măreață și cinstită care s'a întreprins în opt luni de zile pentru binele celor mulți și care va asigura D-lui Obrocea recunoștința tuturor oamenilor de bine din acest oraș.

D-l Obrocea are la activul său, într-un timp atât de scurt, un capital moral care nu se poate șterge prin minciunile și răutățile celor ce vor să facă politica cu orice preț și din orice căstuie.

„Indreptarea Prahovei”

Noul Guvern

În urma demisiei cabinetului d-lui General Averescu, M. S. Regele a însărcinat pe D-l Tache Ionescu, fost ministru de externe cu alcătuirea unui nou guvern.

Noul cabinet care are concursul Camerei prin vicepreședintele ei, D-nu Mituș Dumitrescu, și al Senatului prin vicepreședintele Mironescu, a depus Sămbătă jurământul în mâinile suveranului.

Guvernul este constituit precum urmează:

Take Ionescu, Președinția Consiliului și Finanțelor.

Mironescu, Inscr. Publică
Mităș Dumitrescu, Ministerul Agriculturii

Stelian Popescu, Justiția
D-r Dumitrescu-Brăila Cultele și Artile

Mihail Vlădescu, Domeniile
General Holban, Răsboiul
I. Camărășescu, Interne

G. Bernsi, Externe
Lucasievici, Lucrări Publice
Mih. Oromolu, Industrie și Comerț.

C. Xenii, Muca și Ocrotirile Sociale.

Const. Cihodariu, Comunicațiile
Cajus Brediceanu, Ministerul Ardealului.

M. S. Regele, a vorbit cu fiecare ministru în parte. Venind la D-l Mituș Dumitrescu Ministerul Agriculturii, M. S. i-a spus strângându-i mâna:

Chestia cea mai grea la ordinea zilei este aplicarea legii agrare. Această aplicare trebuie să se facă cu cea mai mare dreptate.

Legea Impozitelor

Contribuabili din județul Prahova suferă mari neajunsuri din cauza modului absolut ilegal cum se fac evaluările în vederea stabilirii impozitelor prevăzute în legea comună.

Agentei fiscali lucrează atât de arbitrar, în cât cetățenii sunt literalmente spoliați de avutul lor.

Ingrajor! de această stare de lucrări dăunătoare economiei naționale, domnul D. Dumitrescu, deputatul județului nostru și Vice-Președinte al Adunării Deputaților, a adus căsuțina în dezbaterile Camerei, cerând guvernului ca să ia măsuri pentru a face să înceteze imediat această stare de lucruri.

Domnul Prim-Ministru a făcut declarațiuni categorice că toate aceste evaluări exagerate vor fi revizuite, și că legea se va aplica în modul cel mai echitabil, ținându-se seama de interesele legitime ale contribuabililor.

Un Vis Pierdut

Ațarși teamă Trist văje prin ramuri vântul, iar ploaia spotește prin frunze, ca suspinele unui copil. Și el în mănăstirea săracă și umedă, își retrăgește întreaga viață Copil orfan trăind din mla rădă, umșăză la școală. Apoi, o amintire tristă îl covârșete.

Se împlinise un an dala moartea aceleia, care-l iubiase și înțelesese. Da, ora o vreme ca aceasta, își amintea așa de bine, înct i se pare că fost ieri. Când ea răpusă de boală, se duse-se o dată cu pădurea călătoare, care-i luase sufletul pe vânturi de aripă și-l dusese acolo unde-fericiră. O. Această întâmplare a vieții, îi este așa de fărâmiată în minte înct și-o povestește sie-și. O întâmplare primăvara la camp. S'au înprețenit și iubit, ca două sulele stânghere în viața. Ea era modestă. El... pictor. O. vara cea, ce bine o duseră împreună. Hoinăreau de dimineață până seara la țară, mănâncând cât le putea da mica lor pungă. Pășăriseră planșeri mari. El se vedea pictor mare, trăind într-o casuță mică la țară, unde să lucreze arta sa neîntărușată de nimeni, uitată de necăzurile și păcatele lumii, iar ea să îngrijăscă de gospodărie.

Își făcuse din aceste vise un cult, pe care nu l'ar fi părăsit, dacă nu s'ar fi despartit așa de crud.

Venise toamna cu ploile și răci. În

mănsăra lor stăteau amândoi scribându-l, gândindu-se la vara cea caldă și frumoasă. Erau întocmai ca acele pasărele, cari vau petrece cântărind, iar când așteptul toamnei se apropie și le prinde frigul aspru al iernii, se înfundă în fructul lor, triste așteptând cu nerăbdare razele caldăroase ale soarelui.

El picta un peisaj de primăvară, vizând la o mănăstire bună, iar ea țugind moere, își carpa unica rochie. Ultimii bani luați pe paltonul lui vândut, se duse și deoseea așa înecată trist, neavând cu ce țegi. Aștepta ca unul din tablourile lui să fie vândute, dar vai nu se știa nimic, nici un zgornot la ușa lui, decât numai loviturile firmei, care se izbea de zid bătută de vânt. Ațarși ploaia se întieșie, iar din copaci se desprindeau frunze galbene și (oilită, cari pluteau un timp prin aer, apoi cădeau la pământ moarte. Trei zile trecu, fără ca să se ivescă vreun cumpărtor și ultimul codru de păino uscat se dusese Astăzi mai rău) ca ieri, Maria cazuse bolnavă în pat. Singurul medicament, pe care-i-l putea da neavând altul, celuil de ței nu învinsese boala. Dar, și Zaharul se isprăvisse și în sobă ultimul flăcăruș se stingea încet ca și viața din corpul ei. Abătut privea prin ochul de forestă în zări deasupra palatelor mari, gândindu-se la cei ce le locuiesc, fără ca să cunoască mizeria vieții. În copu să se însoreze. Apăsase lăunșărea și la lumina ei, cu pași covârșinici se apropie de căpătâiul iubitei. O privi lung în tăcere. Ez dormea liniștită ca un inger. Din când în când o tuse seacă și răgășită îl zguduia pieptul slăbit de suferință. O facimă flăcărușă îi căzu din ochi și se prelungea de-a lungul obrazului pătând en o roșeață ușoară palidul chip. Se aplecă deasupra ei și buzele lui tremurătoare și fierbinți vru să atingă pe ale ei... Atunci ușa se deschise încet și o femeie bătrână, cu fața acunșă supt un val negru, din care se vedeau numai ochii stinși, intră în odaie umplându de mișcături morții. Se apropie de pat, făcând un semn deasupra capului Mariei, care tresăd zise. Te urmez mamă... Ultimul cuvânt se piercu într-o horecătă, care străpunsese inima tânărului ca un pumnal. Bătrâna ieși încet cum venise lăsând ușa deschisă, printr-o intră vântul urând falcă făcând să tremure faclăra lăunșărea ce ardea la capul Mariei.

Într-o privire în urma bătrânei, apoi își întoarse privirea spre iubita jumă. Marș... Nemişcat stătu câteva clipe privind la chipul Mariei, brădat de șpamele morții, închis de durere, pipău cu mâinile corpul cădat înct, și văzând că nu mișcă, o strigă, apoi neghînd ce făcuse pormi pe urma bătrânei... Se întoarse la revărsatul soarelui. Ploaia înnoțase și copacii își arătau trunchiurile și crengile lor goale în eșirite de ploaie. Într-o casă obosită. Cu mâinile tremurânde luă pensula și înținse vopsea pe pânza moartă, care lăna viața îndată ce chipul Mariei fu terminat. Adona ză cu capul plecat în pământ, mergea mai mult trăindu-se prin norotul din mijlocul drumului, în urma carului troneau ei dăcea rubinea la moartea.

Și acum după un an, privind lung tabloul ei apăsător și țigare. Non conșii de fume se ridicau înroșite goale mari în sus. Din ei chipul Mariei se desprinsese, coborât, făcând călăvia pași și se apropie de el. Îi luă capul în mâinile străvezii și buzele ei vinete depuse o sărutare ca de ghiță pe fruntea înaltă și încrețită de nevoi.

Apoi după un timp îi sept la mizerul nopții veni la mine. El cuprinsă fapă albă în brate la și o strănge la pieptu-i cu puterea... Dar deodată văzu realitatea... Maria elapsă... În lozui ținea strins înțegat tabloul rupt.

Uitai privi în lături. În odaie domnea un întuneric și o linște profundă.

Ațarși ploaia izbea cu zgornot în geamuri. La un turn îndepărtat, orologul batea mizerul nopții.

Un fagiu de aripa se au ză și în odaie intră o pășărie neagră, care cânta un cântec de jale ca un de profundă.

Serban izbucni într-un râs sălăteat și fugi pierzându-se în noaptea.

Yetus.

Nerușinare și prostie

Ziarul „Roma” a cărui apariție în viața, din toate punctele de vedere, stă în funcția de chipul cum directorul său reușește să taceze, în cursul unei săptămâni pe reprezentanții noștri, politici și pe foșii noștri care l'au în...

văzându-și într-o cat-va periclitată imbecila existență și vrând a se răzbuna pe gazeta noastră în care vede un element care-l întuneacă publică în ultimul său număr, un articol în care încearcă să ironizeze, fără a izbuti însă activitatea noastră extra-complicată.

Compunerea idioată și stilul libidinos în care este redactat acel articol dovedesc până la evidență incapacitatea acestora cari scriu la ziarul „Roma”.

D. Aurel Vintilescu vrea să fie ironic în articolul său și nu reușește să fie de cât caraghios, caraghios ca în toate lucrările sale de pictură.

Căci d. Vintilescu este tot atât de imbecil pictor pe cât i de prost gazetier.

De-a a crezut că va avea mai mult noroc în gazetărie de cât a avut în pictură.

Pictura ca și gazetăria este mai mult sau mai puțin o artă și acel care vrea să facă artă trebuie să aibă talent și inteligență.

D. Vintilescu nu are nici una nici alta.

Dovada acestei afirmații o face toată activitatea sa gazetărească.

Dar d. Vintilescu este și nerușinat.

Căci, cum altfel am putea interpreta gestul stupid și atitudinea necuvincioasă a acestui caraghios *tapeur* în capul capul cărui sunt tot atâtea gărgăni câtă parașiti poartă în plete, care a îndrăsnit să ne ironizeze pe noi cari nu ne am dat în lături nici odată să-l acorădăm adăpăi și atâtea cu aceiași exuberanță mibă cu care cineva ajută un om care se sbate de mizerie în ghiarele morții.

Se pare însă că d. Vintilescu a uitat toate acestea.

Ne mulțumim de o cam dată să-l le reamintim cu promisiunea de a mai reveni cu alt prilej dacă va fi nevoie.

H. Schapira.

Rubrica Sportului

Sămbătă 17 Decembrie c. a avut loc în sala teatrului „Modern” primul bal al clubului sportiv „Fulger” din localitate dat sub patronajul D-lui senator Scariat Orăscu.

Deși în pripă organizat și cu oarecare, rezultatul material a fost în deajuns de satisfăcător, fapt care a stimulat pe conducătorii clubului la fixarea definitivă a unui proiect pentru un ciclu de serate și matineuri dansante cari vor alterna cu ote o serbare cu caracter sportiv. Aceste serbări vor succeda la intervale de 3-4 săptămâni iar fondurile utilizate se vor utiliza la cumpărarea diferitelor aparate sportive necesare clubului.

Reușita acestei prime încercări se datoroște în cea mai mare parte D-lui Luig. Verg care și de data aceasta s'a relevat ca un principal și neobosit factor al propagării sportului în orașul nostru.

Comitetul organizator aduce pe această cale cele mai vi mulțumiri persoanelor cari prin concursul lor au asigurat atingerea scopului dorit, sperând că și pe viitor nu vor rămăno indiferente când este vorba de educația fizică a tineretului care acum se impune mai mult ca oricând.

M. Ionescu

Informațiuni

Preotul D. D. Ștefănescu din Bătrâni și rectorul școlii C. Ștefănescu tot din acea comună a luat inițiativa înființării unei Case de Sfat și citit. Felicităm călduros pe acești inițiatori și în numărul viitor vom da cititorilor o serie de articole care vor fi folositoare binelui obștesc.

D-1 N. BERCU, un distins șef-contabil din orașul nostru și președinte activ al societății „GENERALA” a funcționarilor comerciali, (secția Ploiești), va începe în curând să țină o serie de conferințe educative, sociale și economice, pentru ridicarea moralității și îmbogățirea cunoștințelor intelectuale ale harnicilor funcționari ai negoțului din localitate.

Banca Generală a Țării Românești BUCURĂȘTI

Bucala, Bragor, Cuj, Constanța, Craiova, Galați, Giurgiu, Oradea-Mare, Ploiești, Sf. Gheorghe, T. Măgurele
Societate Anonimă
Capital vărsat Lei 60.000.000
Rezerve 48.000.000
Adresa telegrafică: „GENEROMANI”

Grație perspicacității d-lui Primar Obrocea greva măcelarilor s'a aplănat în favoarea populației.

Cu toate înzestrările lor ordin nu li s'a admis majorarea prețului de cât la carnea de porc cu un ușor adaos de 2 lei la kg.

La celelalte categorii a rămas vecheul preț.

Pâinea s'a scumpit datorită intervențiilor zilnice a brutarilor greci care alături de societatea „Pâinea zilnică” din localitate și care de mai bine de 2 luni refuză a fabrica pâine neagră, făina destinată acestei fabricii vânzându-o pe sub mână în alte localități.

Cu toate împotrivirea dărijă a brutarilor dela societatea „Pâinea” din str. Valeni cari au avut în fruntea lor pe d. Mișu Oprescu, câștig de cauză și satisfacție s'a dat brutarilor greci cari își bat joc de nevoile cetățenilor consumatori.

De Sărbătorile Crăciunului ziarul nostru va apare în 8 pagini cu o bogată și aleasă materie.

Atragem serioasa atenție a cititorilor noștri asupra evenimentului și drasticului răspuns contra unei inserări calomnioase și lipsite de bunăcuviință apărută în coloanele unei foie locale, care e o veritabilă Căpăcercă.

Ziarul nostru va apare de la 14 Ianuarie de 21 ori pe săptămână, iar pe timpul campaniei electorale zilnic.

Duminică 18 Decembrie în un cerc strict intim s'a celebrat logodna dragălașei D-șoare Tony Schapira din Ploiești cu tânărul Jak Teery cerealist din Buenos-Aires (Argentina). Transmitem sincerile noastre felicitări.

„Glasul Prahovei” va fi transformat în curând în societate pe acțiuni.

Ziarul nostru va primi spre publicare orice păsuire și plângere a celor năpăstuiți, în special a chiriașilor.

Direcțiunea cinematografului „Grivița” în dorința de a ridica acest teatru la nivelul cinematografelelor cu renume din Capitală, a contractat mai multe angajamente cu cele mai bune filme de cinematografe din

streținute pentru aducerea în localitate a filmelor care au excelat prin frumusețea și arta lor pe scenele principale din occident.

Vom avea prin urmare în stagiunea actuală o serie de filme, care vor uimi pe spectatori prin frumusețea lor superbă.

Ca unii, care apreciem străduințele acelor, pentru cari orice sacrificiu material, cât de mare, nu însemnează nimic față de scopul pe care îl urmăresc de a satisface cât mai mult pe vizitatorii dornici de adevărată artă, am crezut de datoria noastră să publicăm aceste rânduri spre cunoștința publicului.

Cu această ocazie credem necesar a adăuga câteva cuvinte de laudă pentru controlorul cinematografului, d. I. Gălățeanu, care și îndeplinește atribuțiile sale în chip satisfăcător spre mulțumirea tuturor spectatorilor.

Tribunalul Prahova S. I. PUBLICAȚIUNE

D-na Elena Toma Dumitrescu, în calitate de tutoarea a minorilor rămași pe urma defunctului Toma Dumitrescu, cu domiciliul ales în Ploiești str. Traian No. 8, prin petiția înreg. la No. 38219/921 adresată acestui Tribunal, a cerut să se dea curs comisiei rogătorie făcută de judecătoria rurală Ocolul Slănic prin adresa No. 19209/921, prin scoaterea în vânzare cu licitație publică a averei imobile rămasă pe urma def. Toma Dumitrescu în scopul de a se putea acoperi creanțele ipotecare ce grevează această avere, cerere care s'a admis de Tribunal prin jurnalul No. 9983/921.

Averea scoasă în vânzare se compune din:

1) Una casă construită din nule acoperită cu șindriță compusă din trei odăi sală și bucătărie cu locul ei. 2) Una casă construită din vârgă acoperită cu șindriță compusă din trei odăi și sală. 3) Una magazie de scânduri acoperită cu șindriță. Acest imobil se învecinește la răsărit cu strada Principală, la apus cu locul lui Ghiță Stoicută, la miază zi cu strada care răspunde la D-l P. Ioaniteșcu și la miază noapte cu locul zestră al d-lui I. Paraschiv Vlădescu.

Se menționează, că în urma avizului consiliului de familie, D-l Judecător al ocolului Slănic prin jurnalul din 23 Septembrie 1921, a dispus ca vânzarea să se efectueze cu condițiunea de a fi lăsată într-o cameră să domicileze Maria Caneț, bunica minorilor despre tată, fiind bătrână și neputincioasă.

Vânzarea și adjudicarea susmenționatului imobil se va efectua în pretoriul Tribunalului Prahova S. I. în ziua de 27 Ianuarie 1922 de la ora 12 1/2 din zi în sus.

Prețul acestui imobil și de lucrare se vor începe strigările este de lei 15.000 arătat de membrii Consiliului de familie prin avizul lor din 23 Septembrie 1921.

Sunt somați toți aceia care pretind vre-un drept de chirie sau arendă, privilegiu sau ipotecă, ca înaintea adjudicării să arate Tribunalului pretențiile lor, sub pedeapsă de a nu li se mai ține în seamă.

Prim Președinte R. A. Cara-Thasso.

Portărel Mihăilescu.

No. 58809 Dos. No. 5955/921
1921 Dec. 6

Recip. No. 4103/921.

Atelier Special

— DE —

Reparat și Renovat
Mașini de Cusut și Gramofoane
Accesorii și Plese pentru toate sistemele

Carol Lucaschi

Piața Unirii No. 6 lângă Hotel Europa
PS. ACE LEO LAMMERTZ
Orice reparație se efectuează în 24 ore
N. B. Cumpăr și vând orice fel de Mașini de cusut. Se găsește în depozit și Ullei special pentru Mașini.

AVIZ IMPORTANT

Se aduce la cunoștința Onor. tineret Ploestean că, s'a deschis în acest oraș o

Școala de Dans

În Pavilionul „Carul cu Bere”

Cu cursuri de perfecționare pentru toate dansurile moderne

În câteva lecțiuni se poate învăța toate Dansurile Sala va fi bine încălzită și luminoasă

Mari Serate Dansate, în fiecare Sămbătă și Duminică

N. B. Sala se va închiria p. Nunti, Baluri și Ranchete

AVIZ IMPORTANT

La Magazinul Steaua Albastră a sosit un nou și mare transport de Șoșoni și Găloși cu prețuri de Reclamă 120 lei pe pe Găloși calitatea cea mai superioară, care poate să existe în prezent.

Rog încercați ca să vă convingeți.

Spectacole

La Cinematograful Grivița

va rula în zilele de Luni 26 Marti 27 și Mercuri 28 frumoasa premieră a casei „Sarpic”

— Kitora san Floarea Noptei —
În 5 acte cu celebra artistă Ilea Loonidof

Ambete acestei filme sunt Premiera a.e. casei Sarpic și deci publicul Ploestean să se grăbească să le vadă.

În sărbătorile Crăciunului Reprezentațiile vor începe la 10 dim. și în afară din program va rula și o comedie în 2 acte cu mult râs râsătutul Zigoto.

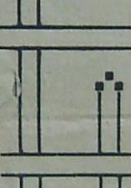
Marele Depozit de Mașini de cusut

M. Singer

Ploiești Str. Lipscani (ătături de Magazinul Pesky)

Unde se găsesc în permanență cele mai noi modele de mașini de cusut din cele mai perfecționate, solide și elegante provenite din cele mai repute fabrici din lume. Se vând cu prețuri foarte modeste ca fiecare om gospodăru să poată avea în casa sa acest indispensabil obiect.

Se vând toate accesoriile mașinilor de cusut cu prețuri avantajoase. De asemeni se repară tot felul de mașini de un specialist dintre cei mai reputeți.

„PROGRESUL”

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ

PE ACȚIUNI

PLOEȘTI

PENTRU

EXPLOATAREA COMERCIULUI DE LIBRĂRIE, PAPETĂRIE

INDUSTRIA ARTELOR GRAFICE,
CONFEȚIUNI DE HÂRTIE ȘI CARTON.

EDITURI,
LEGATORIE,
ARTICOLE PENTRU ȘCOLARI,
LINIATURA MECANICĂ,
FABRICAȚIUNE
DE PUNGI ȘI PLICURI,
SPECIALITATE
IN CARTONAGE DE LUX
ȘI FARMACEUTICE.
FABRICAȚIUNE SPECIALA
PENTRU REGISTRE
DE CONTABILITATE.

CASĂ FONDATĂ

ÎN ANUL 1880.

